

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 669-1926)

Originalt emne

Ejendomme og Inventar

Ejendomme og Inventar/Erhvervelse og Afstaaelse af Ejendomme

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 3. marts 1927](#)
- 2) [Byrådsmødet den 10. marts 1927](#)
- 3) [Byrådsmødet den 31. marts 1927](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 3. marts 1927 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 669-1926)

Spørgsmaal om Ekspropriation af Ejendommen Klostergade Nr. 7.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anser Ombygningen for saa gennemgribende, at Byggetilladelsen ikke bør gives.

Borgmesteren beklagede, at det rigtige Kort over Gadelinierne ikke var kommen med Sagen, men af dette fremgik, at hele Ejendommen vilde gaa med til Gadeudvidelsen, hvis den sidst vedtagne Gadelinie skal følges. Bygningskommissionen kunde ikke forhindre Ombygningen og heller ikke tvinge Manden til at rykke ind, da der ikke var Plads dertil, saa han vilde sikkert faa Medhold ved Ministeriet. Der var saa ikke andet at gøre end at skride til Ekspropriation. Der vilde nok inden ret længe blive taget fat paa Ombygning af flere Ejendomme i Kvarteret, og det blev selvfølgelig dyrt, om Byen skulde ekspropriere hele



Karréen mellem Volden og Badstuegade; men hvis man lod Husene staa foreløbig og tog Indtægt af dem, skete der jo ikke meget. Ejendomsskylden for den paagældende Ejendom var 36000 Kr., og under dette Beløb fik man den sikkert ikke. Byraadet kunde muligvis ikke nu tage Stilling til Sagen, men man kunde jo betragte det som en 1. Behandling, og efter Bygningskommissionens Møde vilde Sagen saa atter komme til Byraadet.

M. C. Christiansen mente ikke, man behøvede at tage Standpunkt nu, da det ikke var givet, at Ministeriet giver Ejeren Medhold. Skulde det ske, var det tidsnok at skride til Ekspropriation.

Borgmesteren svarede, at det vilde blive den dyreste Maade for Kommunen, for hvis han fik sin Ombygning approberet, blev den ny Form lagt til Grund for Prisen. Men det var mærkeligt, at Byraadet ikke vilde gøre noget som helst for at faa disse Byggelinier ført igennem, som man selv har vedtaget. Det samme var Tilfældet med Diagonalgaden gennem Bødker Balles Grunde; men Taleren vilde ikke som Bygningskommissionens Formand bære Ansvar for det.

J. Perregaard gav Borgmesteren Ret i, at Prisen vilde blive højere, hvis man ventede, til Ministeriet havde godkendt Ombygningen, og i det hele var der en Tendens til at sætte Værdien altfor højt, naar det offentlige skal betale. Der skete næppe noget ved at ekspropriere saadanne gamle Huse, naar blot det blev gjort i god Tid, og Kommunen kunde der anbringe fattige Familier, som ikke havde Raad til at betale Lejen i de ny Huse.

N. C. Christiansen spurgte, om det ikke kunde medføre, at de øvrige Grundejere i Kvarteret spekulerer i det samme for at tvinge Kommunen til at købe.

Borgmesteren kunde godt tænke sig noget saadant; men Sagen vilde nu blive udsat til næste Møde. Men naar Diagonalgaden ikke blev gennemført, var d'Hrr. Skyld deri, og de maatte i Fremtiden bære Ansvar for det.

Holst-Knudsen forstod ikke rigtig Borgmesterens sidste Bemærkning, for den borgerlige Gruppe havde egentlig ikke nogen Modvilje mod Gadens Gennemførelse og veg kun tilbage for den store Udgift. Men Byraadets Flertal havde jo haft Magt til at gennemføre Sagen.

Borgmesteren fandt det mærkeligt, at Gruppen den ene Dag klagede over, at Flertallet ikke vilde samarbejde med dem, og naar man saa engang tog Hensyn til dem, var det heller ikke tilpas.

P. Petersen mente ikke, nogen af Grupperne var særlig stemt for Gadeanlægget.

Borgmesteren vidste nok, hvordan Sagen laa, og hvilke Forhandlinger der førtes om Spørgsmaalet. Men d'Hrr. skulde nok blive holdt fast, hvergang de modsatte sig Udviklingens Gang.

Sagen udsattes.

13. Borgmesteren erindrede om, at Ministeriet havde ladet forstaa, at hvis der kom et Andragende fra Kommunen om at faa Indflytningsbestemmelsen forlænget, var der Mulighed derfor. Det var selvfølgelig noget af et Stavsbaand, men en Ophævelse kunde let medføre en voldsom Udgift for Kommunen. Det maatte blive Gruppernes Sag at stille Forslag derom, og Taleren vilde have sin Ryg fri, hvis der en skøn Dag blev en stærk Bolignød i Byen.

Bernt Jensen troede, at begge Grupper havde drøftet Spørgsmaalet. Det var ogsaa behandlet i Boligudvalget, og der vilde sansynligvis fra dette foreligge en Indstilling til næste Møde.

J. Perregaard oplyste, at Nabokommunerne ved Aarhus havde henvendt sig til Ministeriet for at faa Lovbestemmelsen forlænget.

14. Vald. Pedersen henledte Brandkommissionens Opmærksomhed paa nogle uheldige Forhold paa Brandstationen og Teatret.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. marts 1927 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 669-1926)

Sagen om eventuel Ekspropriation af Ejendommen Klostergade Nr. 7.

H. P. Christensen pegede paa, at hvis Ejendommen blev ombygget, maatte man opgive med Tiden at faa Gaden ført igennem til Nørreallé. Taleren vilde derfor foreslaa, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse faar Bemyndigelse til at forhandle med Ejeren om Køb af Huset til en rimelig Pris, og saafremt det ikke lod sig gøre, maatte Byraadet træffe Beslutning om enten at give ham Byggetilladelse eller ekspropriere Ejendommen.

Holst-Knudsen kunde tiltræde at give Udvalget denne Bemyndigelse, idet en Udvidelse af

disse Gader var nødvendig. Samtidig burde Udvalget forsøge ved Forhandling med de paagældende Grundejere at faa dem til at anlægge den paataenkte Gade uden Udgift for Kommunen.

Borgmesteren troede ikke, der var Mulighed for det sidste, idet den Mand, som kunde have gennemført det, nu var død, og de andre magtede det ikke. Men man kunde jo godt forhandle derom.

H. P. Christensens Forslag vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 31. marts 1927 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 669-1926)

Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Køb af Ejendommen Klostergade Nr. 7. (Side 363).

Følgende Udskrift af Udvalgets Forhandlingsprotokol forelaa:

"Sagen angaaende Ombygning af Klostergade Nr. 7, Hjørnet af Badstuegade. Der forhandlede med Ejeren, Skotøjshandler Christensen, om Vilkaarene for eventuel Afstaaelse til Kommunen. Hr. Christensen forlangte en Købesum paa 50000 Kr. incl. Inventar. Sagen udsattes, idet man enedes om at betragte Forhandlingerne som en 1ste Forhandling i Tilfælde af, at Byen bestemmer sig for Ekspropriation.

Nu enedes man om, at Christensen sælger Huset til Kommunen for en kontant Købesum af 40500 Kr. at erlægge i Juni Termin d. A. og saaledes, at heri fragaar 1. Prioriteten (6000 Kr.), som Kommunen overtager til Forrentning fra samme Dag. Overtagelsen sker fra 11. Juni d. A., og i Købet er indbefattet alt Inventar undtagen et Kassekontrolapparat samt alt Værkstedsinventar. Sælgeren indtræder fra samme Dag som Lejer af Ejendommen til en aarlig Leje af 2000 Kr., der erlægges kvartalsvis forud, første Gang ved Overtagelsen for Tiden til 15. Juli, ligesom Lejeren i Lejetiden betaler alle Skatter, Afgifter og lignende Udgifter og besørger Renholdelse af Gade og Gaard, Snækastning og lignende. Den indvendige Vedligeholdelse paahviler Lejeren, den udvendige Ejeren (paa Tag og Fag). Lejemaalet kan fra begge Sider opsiges med 3 Maaneders Varsel til en Flyttedag, dog at Lejeren tidligst kan opsiges til April Flyttedag 1928, men Kommunen først til det Tidspunkt,

da Nedbrydning af Ejendommen agtes paabegyndt. Lejeren har Ret til Fremleje af øverste Etage til ikke over 400 Kr. aarlig. Kommunen betaler Udgifterne ved Skødets Stempling og Tinglæsning. Sælgeren betaler Oprettelsen af Dokumentet. Selvfølgelig betaler Sælgeren Skatter og Afgifter indtil Overtagelsesdagen."

Borgmesteren forelagde Sagen. Købesummen var noget større end Ejendomsskylden, idet Ejeren hævdede, at han maatte have nogen Godtgørelse for Næringstab, og det vilde man heller ikke komme udenom ved en Ekspropriation. Med Ejendommen fulgte tillige Inventar. Taleren henstillede til Byraadet at approbere Tilbudet.

Indstillingen vedtoges.

